

На березі

Еміль Верхарн

Суворий вітер дме, а попелястий схід
Вкривається рожевими хмарками,
І темний обрій над важкими берегами
Під їх прудким, шаленим льотом зблід.

З'являються над обрієм тумани.
Вихрастий кінь, почувши темну хіть,
Страшним галопом в небесах летить,
Аж поки не зомліє, не розтане.

Надходить вечір, і своїм крилом,
Мов чорним непроглядним помелом,
Розрізує блакить, гойдається на хвилях.

А пізнє сонце, впавши над водою,
Стікає кров'ю, бореться з імлою,
Мов жеребець із полум'ям у жилах.

Переклад: Микола Терещенко